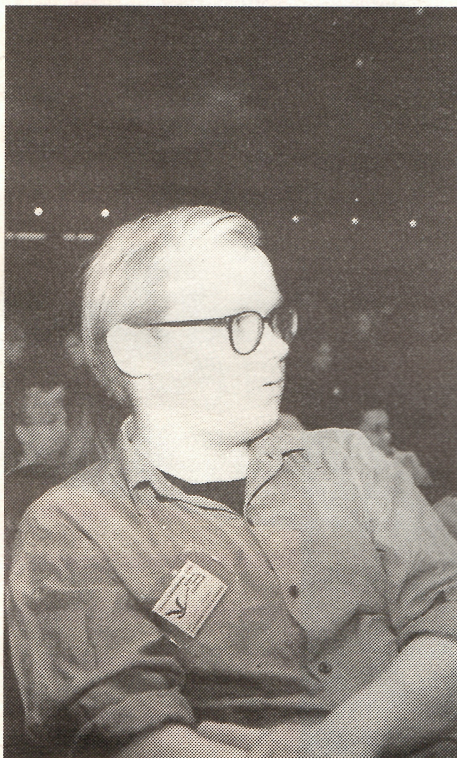
IMPROBATUR

5/93

MÄKISESTÄ PUHEENJOHTAJA

Improbatur

Pääkirjoitus

Presidenttipeliä ja Itsekehua

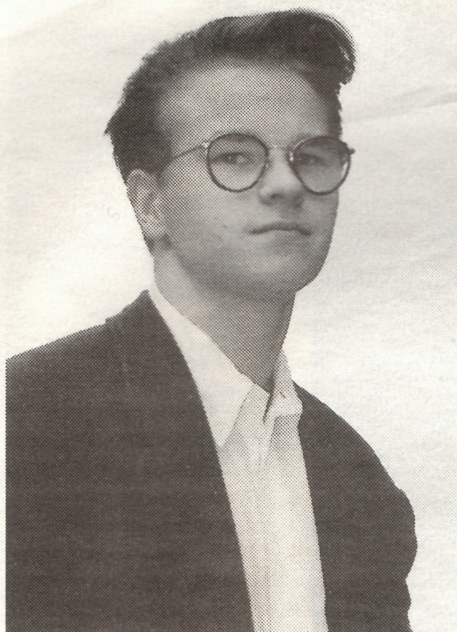
Kukaan ei ole voinut tässä maassa elää niin täydellisessä uutispimennossa, ettei olisi kuullut, ettäpresidentinvaalit lähestyvät. Suomen tasavallan presidentiksi on haluamassa niin uskomattomanmonta ehdokasta, että luulisi jo jokaisen suomalaisen löytävän tältä listalta mieleisensä ehdokkaan.Mutta ei siltä vaikuta, luulen että todella moni ihminen jättää äänestämättä näissäkin vaaleissa. Itse enainakaan näillä näkymin aio asettua ehdokkaaksi joten tätä ei juurikaan voi pitää vaalipuheena, muttakehoitan teitä, Improbatun lukijat, vaivautumaan uurnille Tammikuussa. Olemme kuitenkinvalitsemassa maallemme johtajaa seuraavaksi kuudeksi vuodeksi. joka on suhteellisen pitkä aika.

Suomen Lukiolaisten Liitto on menneenä vuonna edistynyt mielestäni todella paljon. SLL on näkynythyvin tiedotusvälineissä, erikoisen hyvin se näkyi ja kuului Studia-messujen aikaan, SLL:ntapahtumilla on käynyt entistä enemmän ihmisiä, SLL on ollut yksi harvoista nuorisojärjestöistä-,jonka jäsenmäärä on noussut vaudilla koko ajan. Ja mikä parasta, päättäjät ovat huomanneet, ettälukiolaisetkin ovat olemassa, eikä heitä voi sivuttaa kun päätetään heidän asioista. Näin ei ollutesimerkiksi kymmenen vuotta sitten, jolloin meitä koskevat päätökset tehtiin täysin omin päin-,kukaan ei edes tullut ajatelleeksi, että meiltäkin voi kysyä. Taloudellinen lama on huonontanutlukiolaisten asemaa mutta en edes halua ajatella mikä olisi tällä hetkellä lukiolaisen asema jos SLL eiolisi pannut hanttiin.

Pasilassa 13.12.93

Jani Halme, Parikkala

Vuoden vuodatukset

Kun tulin valituksi SLL:n puheenjohtajaksi riitaisassa Riihimäen liittokokouksessa ja aloitin hommanitammikuun alussa, saatoin vain arvata, mitä tuleman pitää. Arvaukseni olivat vääriä. Pidin vuottahaasteena, mutta en voinut odottaa toisaalta niitä vaikeuksia enkä toisaalta niitä positiivisiakokemuksia, joita se toisi tullessaan.

Vuosi 1993 SLL:n toiminnassa alkoi epätietoisuudella tulevasta ja olevasta. Liittohallitus oliuusiutunut lähes kokonaan, toimiston rullatessa kuitenkin vanhalla mallillaan. Parin ensimmäisenkuukauden aikana toimintamme oli hyvin Turku-painotteista, osallistuimme Next Step -messuille jajärjestimme kv-seminaarin. Molemmista suoriuduimme ulkoisesti hyvin, mutta suunnitelmien mukaanne eivät onnistuneet.

Maaliskuun alussa saimme toimistomme selkiytettyä, kun entinen pääsihteerimme Usva Kuusiholmaikäänkuin poistui palveluksestamme, ja saimme tilalle tulevan pj:n Antti Mäkisen. Kevään aikanatoimintamme painottui paljolti tulevan valmisteluun. Panimme alulle Studia-messut, odottelimmepäätöstä vuoden 1993 valtionavuistamme (jotka lähes tuplaantuivat vuoteen 1992 verrattuna) jaselvittelimme Usvan jälkeensä jättämiä kuittipinoja, jotka kovan työn jälkeen selvisivätkin. Emmetoki keväälläkään jättäneet nykyhetkeä tulevaisuuden varjoon, vaan järjestimme tapahtumia sielummekyllyydestä. Kevät oli myös järjestöllisen kehittämisen aikaa, sillä saimme aktivoitua useitapiirijärjestöjä ja perustettua kasan paikallisyhdistyksiä. Kevät on kiihkeää aikaa, ja silloin teimmekinensimmäisen kerran Syntiä, mahtavampaakin hienompaa järjestökalenteriamme.

Kesä meni liitossa töitä tehdessä Studian eteen. Jäsenistö oli yllättäen kesälomalla, joten kutsuimmekaikki perinteiseen Kalakukko-kesätapahtumaan Kuopion Rauhalahden leirintäalueelle. Siellätutustuimme yhdessä kauniiseen savolaiseen luontoon sekä nautimme omista ja toistemme antimista.Kesätapahtuman selvitimme siksi kunniakkaasti, että tänä vuonna meidät jopa toivotettiintervetulleiksi uudestaan - tosin joka vuosi Rauhalahdessa on oltu.

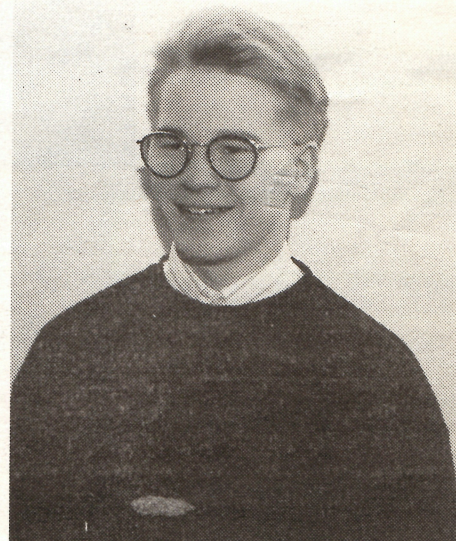
Elokuun aloitimme perinteisesti lähettämällä jäsenkirjeemme. Parikymmentä aktiivia kokoontuivii-konlopuksi luonnonkauniiseen Helsingin Itä-Pasilaan tunkemaan kirjeitä kuoriin ja liimaamaan niitäkiinni, ja tulihan sitä loppujen lopuksi valmistakin - 25 000 kuorta. Elokuu meni Studiaajärjestellessä, ja viime tingassa saimmekin rakennettua 1 kpl messut. Torstaina, syyskuunkuudentenatoista päivänä Herran vuonna 1993 sekä kolmena seuraavana päivänä näyimmetiedotusvälineissä ja muuallakin enemmän kuin koskaan ennen. Pakkasimme 41 muunnäytteilleasettajan kanssa kimpsumme ja kampsumme Wanhan Sataman messutiloihin, ja tulos oliStudia '93. 4000 kävijää, 42 näytteilleasettajaa ja lähes pelkästään positiivista palautetta. Viimeistään Studian jälkeen SLL:n tunnustettiin olevan merkittävä lukiolaisten etu-ja palvelujärjestö.

Messuista selvittyämme liiton toiminta alkoi jälleen rullata perinteisemmällä tavalla. Syyskuussaaloi-tettiin vuodesta 1984 järjestetyt (SLL perustettiin 1985) alueseminaarit 15 paikkakunnalla eripuolilla Suomea. Aluesemmat huipentuivat valtakunnalliseen oppilaskuntaseminaariin Seinäjoella,josta ainakin osallistujat pitivät. Syksyllä myös järjestettiin vuoden positiivismman palautteenkeränneet seminaarit aiheilla maanpuolustus ja ilmaisun perustat.
SLL:n liittohallitus on joka vuosi jakautunut jossain vaiheessa kahteen ryhmittymään, jotka ovat erimieltä melkein ihan mistä tahansa. Niin tapahtui tänäkin vuonna, tosin myöhemmin kuin koskaanaikaisemmin. Se tarkoittaa vain ja ainoastaan sitä, että liittokokous lähestyy. Ja niinhän se lopultatuli; 19. - 21.11. järjestettiin Kuopiossa tähän mennessä suurin ja kaunein (?) liittokokous. Koskakyseessä on SLL, ei kyseessä ollut pelkästään kokous, vaan ulkopuolisten tarkkailijoiden mukaanjoku olisi paikalla bailannutkin. Itse kokous saatiin läpi ripeästi ja riidattomasti, ja kemutkin loppuivataikanaan.

No, mitä on sitten jäänyt käteen? Rakkoja, känsiä ja hiertymiä. Mutta mieleen on jäänyt kaikkeahyvää. Paska homma, mutta kannatti. Kymmenet jäsenet ovat kysyneet, kannattiko homma, onkohaikeaa jättää liitto, haluaisitko vielä jatkaa. Vastaus on kyllä, on, en ikinä. Kaikesta huolimatta - taioikeastaan siitä johtuen voin suositella vuotta SLL:n puheenjohtajana jokaiselle. Näkemisiin!

Teitin

P.S. Minulle saa edelleen soittaa, kysellä kuulumisia tai pyytää vaikka kaljalle, puh. 90 - 505 3466.

Lukioitten esittelysarja, osa III:

Norssit juttusilla kahvilassa

Jussi Kekkonen, II Norssi.

Konsensus on vallannut Normaalikoulut. Muistan hyvin, kuinka Helsingin II Normaalikoulun nimi ajateltiin vaihtaa "Haaganorssiksi", koska "Kakkosnorssissa on hieman alentava sävy." Muistan myös hyvin, kuinka Norssien välisissä väittelykilpailuissa toinen puoli yleisöä taputti raivokkaasti toiselle ja toinen toiselle väittelyjoukkueelle. Mutta nyt haastatteluun pyytämäni oppilaat kieltäytyivät väittelemästä koulujensa paremmuudesta. "Sijainti", sanoo Antero Eerola Ykkösnorssista, kun kysyn hänen mielipidettään Norssien välisistä eroista. "Geopolitiikalle emme mahda mitään." vahvistaa Jussi Kekkonen Haaganorssista ja jatkaa: "Jos otamme niinsanotun keskiverto-kakkosnorssilaisen ja niinsanotun keskiverto-ykkösnorssilaisen, niin ehkä se kv-yn on lähempänä sitä kuvaa, mikä ihmisillä on tyypillisestä norssista." Minkälainen sitten on tyypillinen norssi middle-class-blues "Keskiluokan perikuva" sanoo Jussi, jolla muuten on palloviisarikello. Antero menee vielä pitemmälle: "Olisikohan liioiteltua sanoa, että Norsseissa on keskiluokan sivistyneistöä." Jussi: Tämä on tietysti täysin viitellistä, sillä tunnen monia tyhmiä ykkösnorssilaisia. Antero: Tottakai, tottakai! Haastattelumme tapahtuu Stockmannin kahvilassa, joka viittaisi melkein ylempään keskiluokkaan. Kummatkin haastateltavat saapuivat kohtalaisen ajoissa paikalle, joskaan eivät saksalaisen sananlaskun FUNF MINUTEN VOR DER ZEIT / IST DIE WAHRE PUNKLICHKEIT mukaisesti viisi minuuttia liian aikaisin. Osaan kääntää sen, koska olen lukenut A-saksaa juuri Helsingin II Normaalikoulussa seitsemän vuotta. Saksan valinta A-kieleksi mahdollisti kannelmäkeläisen pojan pääsyn norssien maailmaan. Sittemmin jätin tämän maailman ja siirryin Kallioon, josta on erinomainen artikkeli Improbaturissa numero 1/93. Artikkelin jälkeen pyrkijämäärät Kallioon kasvoivat railakkaasti. Mitenköhän Norssien käy, kun päästän Eerolan ja Kekkosen kehumaan kouluaan?

Perinteet !

Jussi: Koska opettajien pääsykriteerit ovat normaalikouluissa erityisen korkeat, on koulu täynnä ylikoulutettuja opettajia. Opetus ei ole tasapaksua massaa. Antero: Helsingin I Normaalikoulu on Suomen toiseksi vanhin suomenkielinen oppikoulu. Arvostan koulun kulttuuriperintöä, millä en tarkoita konservatiivisuutta. Koulustamme on tullut oikeuskanslereita, ministereitä ja monia kuuluisia oikeistolaisia, joka ei kuitenkaan johda siihen, että koulu olisi muita kohtaan suvaitsematon. Jussi: Koska Helsingin II Normaalikoulu oli ennen tyttönormaalilyseo, sieltä ei ole voinut tulla politikkoja niin paljon. Sen sijaan meiltä on tullut taiteilijoita: näyttelijöitä, kirjailijoita, ohjaajia... Antero: Ja Ressusta mennään postiin. Niinhän heidän rehtorinsa sanoi. Antero: Norsseissa on harjoittelijoita, vierailijoita eri maista, paljon stipendiaatteja ja siellä tehdään myös tieteellistä tutkimustyötä. Tietysti on myös tämä yliopistollinen napanuora, jota ollaan nyt katkaisemassa. Jussi: Yli-imperialistista toimintaa ! Antero: Siis tämä ajatus, että harjoittelukoulut siirrettäisiin kunnan alaisuuteen, sehän on vain silmänkääntötemppu. Ei sillä säästetä mitään.

Hyppy politiikkaan

Norssien oppilaita on toiminut SLL:n melkein kaikissa luottamustehtävissä ja niitten oppilaskuntatoiminta on harvinaisen laajaa. Kun erehdyn kysymään mielipidettä Suomen hallituksen koulutuspolitiikasta, pääsevät lukiolaispoliitikot vauhtiin: JK: On käynnissä useita merkitäviä uudistuksia: yo-tutkintouudistus, OPS-uudistus, yhteisvalinta-uudistus... AE: Aivan, mutta ne uudistukset ovat kouluväen ajamia ja ideoimia. JK: Niin, ja tämä hallitus on pannut ne toimeen. AE: Hallitusohjelmaan mukaan painopiste on koulutuksessa ja kulttuurissa. Ilmeisesti säästöjenkin painopiste on sitten niissä. JK: Pitää säästää sieltä, missä iso raha liikkuu ja se ei liiku ojankaivuubudjetissa vaan ihan muualla. AE: Iso raha liikkuu kylläkin pankkituessa. JK: Minusta pankkien fuusio olisi ollut paras ratkaisu, en minä pankkitukea varauksetta puolla. AE: Kun Suomi tiukensi pankkien vakavaraisuusehtoja EY:n standardien mukaisiksi, niin esimerkiksi Suomen Säästöpankin kohdalla rahaa kului 10 miljardia. JK: Mutta mikä on vaihtoehto tälle?

Perinteet?

Kiinnostava ekskurssi (=poikkeama puheena olevasta asiasta) keskeytyy. Oikeuskanslerin tulevaisuudestaan huolestunut toimittaja päättää kysyä nyt Norssien mahdollisia huonoja puolia. Omassa lukiossani "Kuka tulee taiteilijaa sortavimmasta koulusta"- kisa on nimittäin melkein yhtä suosittu kuin "Kuka tuntee eniten näyttelijöitä" tai "Kenellä oli traumaattisin lapsuus" aiheiset kilpailut. Antero Eerola yskii pitkään ja miettii keskittyneesti. Sitten hän keksii: "Ehkä on vähän liikaa itsetyytyväisyyttä. Kun kuuntelee juhlapuheita, niin miettii usein, onko koulu nykyisiä vai entisiä oppilaita varten. Toinen on jäykkyystraditio; mitään ei voida järjestää ilman virallisuutta. Nämä ovat tällaisia asioita, joita vastaan minä olen koettanut taistella."

Kyösti Niemelä
juttusilla kahvilassa

Antero Eerola, I Norssi.

SIMO SYVÄLUOTAUKSESSA

Simo ja sormet.

Simo Leporantaan voisi hyvällä syyllä laittaa tv:stä tuttu -tarran, sillä onhan hän tv-vastaanottimemme lähes jokailtainen vieras. Simo Vaatehuoneelta -mainokset ovat kehittyneet hiljalleen kultiksi kaikessa yksinkertaisuudessaan. Moniko mainostaja on vakiinnuttanut asemansa lastentarhojen tv-leikeissä ja mainostoimistojen kauhuna, make-it-yourself -miehenä yhtä hyvin kuin Simo Vaatehuoneelta? Mainostenteossa on Simo saavuttanut monen mainosmiehen unelman, ärsyttävän, mieleenpainuvan ja siten myyvän mainoksen.

Simon mainokset ovat hänen itsensä sekunnin sadasosaa myöten suunnittelemia, joissa myydään tarjoustuotteita eikä mielikuvia. Simo itse kutsuu mainoksiaan viikon makkaratarjouksiksi, jotka ovat aitoja ja rehellisiä tarjousilmoituksia ensimmäisenä Suomessa vastakohtana imagomainonnalle. Kun seuraa tämänhetkistä tv-mainontaa voi helposti havaita Simolla olevan aimo liuta perässätulijoita. Simo toteaa tyynesti yhden askeleen etumatkan olevan hyväksi vaikka pioneerilla riittää aina kriitikoita.

Keskustellessamme en voi välttyä huomioimasta Simon rentoa otetta elämään ja tiettyä monikansallista piirrettä, joka pian ilmeneekin liikkuvan luonteen aikaansaannokseksi. Ennen 30-vuotispäivää oli takana yli 20 osoitetta, kauppaopisto ja aimo annos elämänkokemusta. Nuoruuden kovat kierrokset ovat jo nyt 45-ikävuoteen mennessä rauhoittuneet vaikkakin paikalleen pysähtyminen Simolta tuskin onnistuu.

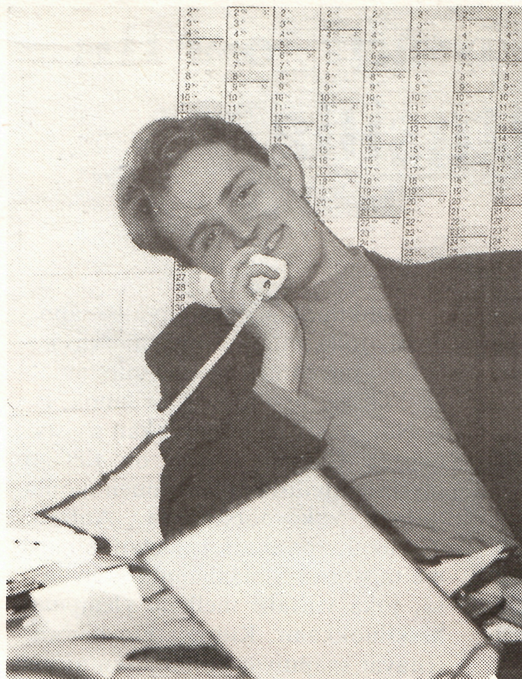
Tulevaisuuden mukanaan tuomat uudet haasteet eivät pelota Vaatehuoneen poikaa vaan hän on valmiina tiukentuvaan kilpailuun roikkuen samalla monessa mukana. Hän uskoo jokaisen olevan oman onnensa seppä ja oman itsetunnon olevan ensimmäisenä suunnattuna rajoittamassa henkilökohtaista kehitystä.

Suomen vielä odotellessa omaa Gaultieriaan Lindforsin suunnitellessa "käyttöesineitä" ja Gullichenin kehitellessä Bonk businessin menneisyyttä on tulevaa muotia ja trendejä tiedusteltava Vaatehuoneiden muotigurulta, itseltään Simolta. Jo kynsiään vilautelleet etniset kuosit ja ruutuflanellipaidat jyräävät ekoideologian vaikuttaessa myöskin vahvasti muodin liikkeisiin. Simo mainitsee Englannin sumuiset nummet ja ketunmetsästyksen vakosamettihousuineen ja öljykangastakkeineen. Värit ja materiaalit ovat suoraan luonnosta, puuvilla viininpunaisena ja ruskean eri värisävyinä.

Nuoruuden intressit urheilu, tiede ja taide ovat yhä tärkeässä osassa vaatehuoneen Simon omaehtoisessa elämässä, jossa työajat ovat kadonneet työn ja viihdykkeen nivouduttua yhteen. Tuntuu, että Simon elämässä vain muutos on pysyvää.

"Vaikka Suomessa olevat huru-ukko -poliitikot ovat saaneet maamme polvilleen ja nuorten tulevaisuus näyttää todella synkältä ei pidä antaa huru-ukkojen pelotella vaan pitää elää. Uskokaa itseenne, käykää maailmalla, tehkää jotain minkä itse uskotte oikeaksi, ryhtykää vaikka yksityisyrittäjiksi. Vahvalla itsetunnolla varustettu ihminen pystyy mihin tahansa. Näin sanoo Vaatehuoneen Simo."

Liittohallitus vuonna 1994

Puheenjohtaja
Antti Mäkinen s. -72,
kotipaikka Lohja, yo kevät -93

Pätevä ja kokenut oppilaskuntatyön, SLL:n ja oikean työelämän kasvatti, jolla älyn ja kehityskelpoisuuden lisäksi on vankasti hallussaan lait joiden pohjalta toimia ja työhevosen moraali.

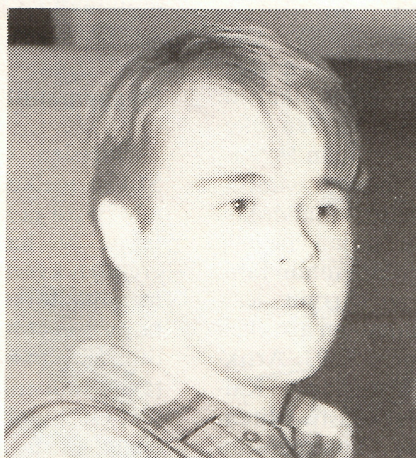
Pj-kauden tavoitteet: Haluan kehittää liiton johtamiskulttuuria demokraattisemmaksi, monipuolistaa SLL:n palveluja paremmin jäseniä hyödyntäviksi ja kasvattaa liiton, yhteisen etujärjestömme vaikuttavuutta.

Varapuheenjohtaja
Jussi Kekkonen s. -76,
kotipaikka Helsinki, II luokalla

Vakuttava ja vaikuttava puhuja, jonka poliittinen vainu ja asioiden ytimen tajuaminen häikäisevät. Luotettava ja selväperiaatteinen tulevaisuuteen katsoja. Jussi rentoutuu katsomalla James Bondeja ja nauttii kaikesta hyvänmakuisesta ruuasta.

Tavoitteet vpj-kaudelle: Poliittisen varapuheenjohtajan toimenkuvan selkeyttäminen, SLL:n hallinnon kehittäminen ja liiton koulutus- ja sosiaalipoliittisen tavoiteohjelman eteenpäin vieminen. Jussi aikoo tehdä työtä, aivotyötä ja vielä vähän lisää työtä.

Varapuheenjohtaja
Janne Valtonen s. -76,
kotipaikka Lahti, II luokalla
4 pakollisen aineen kokeilulukiossa

Itsenäinen, lojaali, uhrautuvainen työmyyrä, jolla asiat eivät jää lojumaan pöytälaatikkoon. Janne vaatii itseltään onnistumista ja aikaansaannoksia. Hänen lempiruokaansa on yllätyksellinen maustettu ruoka ja huimimpiin elokuvakokemuksiin yltää Twin Peaks -sarja.

Vpj-kauden tavoitteinaan Janne pitää mahdollisimman vahvojen piirien luomista, liiton imagon nostamista palvelujärjestönä ja havittelee puolia Suomen lukiolaisista liiton jäseniksi. Toimensa hän aloittaa heti tammikuussa lähtemällä Pohjois-Suomeen koulukierroille.

Jani Halme s. -74,
Parikkala, Abi '93

Yleisönsuosima ja avoin kansanmies, jonka huumori alittaa usein sietokyvyn. Todellinen SLL-veteraani, mukana jo neljättä vuottaan. Mafia-elokuvia rakastava Jani harrastaa survival gamea, keilailua sekä erilaisia pelejä shakista roolipeleihin. Jani syö kaikkea maukasta, jonka voi syödäautonratissa sillä aikaa kun odottaa liikennevaloissa valon vaihtumista.

Vuoden aikana Jani aikoo tuoda Liittoon jatkuvuutta muttei pysähtyneisyyttä sekä korostaa hyvinvalmisteltuiden tapahtumien järjestämistä niin aktiiveille kuin kaikille muillekin lukiolaisille.

Minttu Kurri s. -76,
kotipaikka Parikkala, II luokalla

Ailahtelevainen ja taiteellinen Minttu rakastaa musiikkia ja piirtää ja maalaa minkä huilun soitoltaan ja laulamiseltaan ehtii. Lempiherkukseen hän nimeää vesimelonin. Se, hymyileekö Minttu vai ei, riippuu seurasta (useimmiten kirkas nauru ohjaa luo).

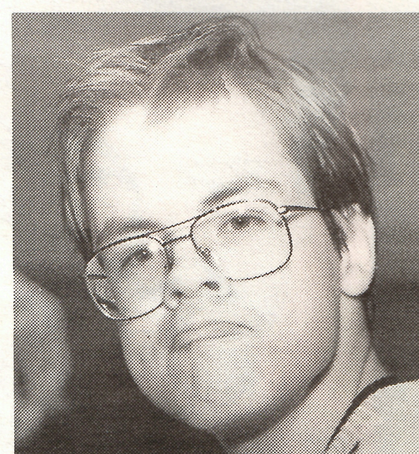
Hallituskauden tavoitteinaan Minttu mainitsee tiedonkulun parantamisen niin jäsenistölle kuin piireillekin sekä piirien toimintamahdollisuuksien ja tapahtumien lisäämisen eri puolilla Suomea.

Pasi Marjanen s. -75,
kotipaikka Nurmijärvi, abi -94

Monilahajaisen näytelmänkirjoittajan, näyttämötaiteiden harrastajan ja vetopasuuna, saksofonia, pianoa soittavan muusikon elämässä on eri järjestöillä vahva osuus. Mosambikilaista ruokaa rakastavan rinkka selässä vuorilla vaeltajan lempielokuva on Kaikki elämäni aamut.

Pasin tavoitteena on sosiaalipolitiikan vastaavan roolin kehittäminen ja sosiaalipolitiikkaan perehtyminen. Hän pitää tärkeänä erityisen vahvaa informaatioita mm. opintotuesta ja sen uudistumisesta juuri nyt, kun opiskelijoiden opintososiaalinen asema on niin heikko kuin on.

Kyösti Niemelä s. -75,
kotipaikka Helsinki, abi -94

Kyösti sanoo silmät kirkkaina uskovansa luovan dialektiikan dynamiikkaan. Vannoutunut demokratian kannattaja, jonka vuoden iskulause on: jäsen, sinä päätät! "En toivo mutta yritän", vakuuttaa taiteita, filosofiaa ja shakkia harrastava itsetekemästään ruoasta ja Panssarilaiva Potemkinista pitävä sanavirtuoosi.

Vuoden tavoitteet: Keskustellen kohti kattavuutta, niin vahvana vaikuttajana kuin etujärjestönäkin. Improbaturista on tehtävä liiton lippulaiva, joka on luettava eikä lueskeltava.

Satu Nordlund s. -75, kotipaikka Oulu, abi -94

Monessa mukana olevaa, täysillä elävää Partion, liikunnan ja aerobicin harrastajaa kiinnostavat kaikki uudet asiat. Lempiruokaa on spaghetti Bolognese ja lempileffa When Sally met Harry.

Liittohallituksessa Satu haluaisi saada aikaan jotain näkyvää, häntä kiinnostavat oppilaskuntatouhut ja niiden kehittäminen. Ensitoimikseen hän aikoo kartoittaa toimivat ja toimimattomat oppilaskunnat ja käydä sitten passiivisten kimppuun esimerkiksi kouluja kiertämällä.

Hanna Salomaa s. 76, kotipaikka Lahti, II luokalla

Hanna on avoin ja herttainen, jolla on tuhat rautaa tulessa, häntä kiinnostavat kaikki asiat ja niiden keskellä hän yrittää pysyä järjissään. Hanna on se joka tekee, kun muut ookailevat. Mielitekoja ovat vahvasti maustetut eksoottiset ruuat ja elokuvista ylitse muiden Naisen tuoksu.

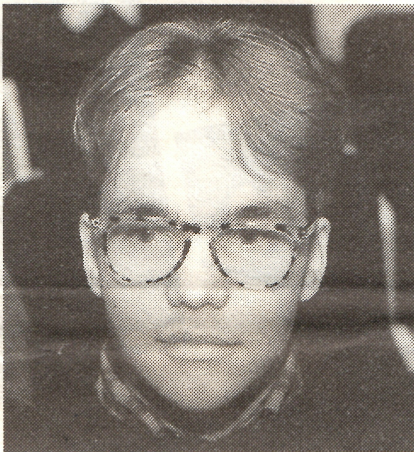
Hannaa kiinnostaa oppilaskuntien toimintamahdollisuuksien kehittäminen ja tiedonkulun lisääminen. Liittohallitusvuotenaan hän aikoo yklsinkertaisesti: ''tehdä paljon''.

Ewa Sollamo s. -75, kotipaikka Helsinki, abi -94

Ewa kertoo olevansa tyypillinen kaksonen; tehokas, avoin ja energinen. Helsingin piirissä kyntensä teroittanut työntekoon tottunut vaihtarinakin ollut romantikko ja pärjääjä mainitsee lempiruuakseen chilin ja elämänsä leffaksi Disneyn Kaunottaren ja Kulkurin.

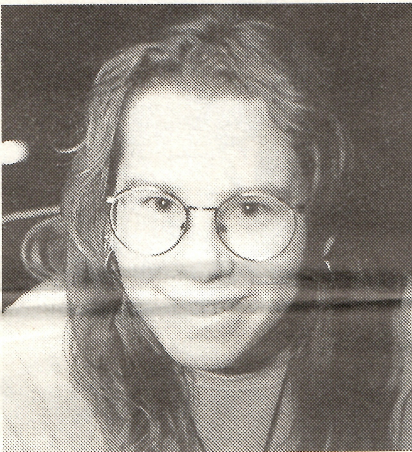
Liittohallitusvuoden tavoitteinaan Ewa pitää Lukiolaiskortin kehittämistä hankkimalla lisää konkreettisia ja valtakunnllisia etuja. Tiedottamisen parantaminen ja elävöittäminen sekä uudelleen suuntaaminen kuuluvat myös toimintasuunnitelmiin. ''Ensimmäiseksi aion käydä loppuun viime vuoden puolella aloittamani neuvottelut uusista eduista, ja sitten vain eteenpäin'', tuumii Ewa.

Henrik Söderman s. -76, kotipaikka Turku, II luokalla IB linjalla

Henrik kuvailee itsensä tunnolliseksi ja asiantuntevaksi. Hän harrastaa partiota ja soittaa pianoa. Ranskassa oleskelu on tuonut vankan kielitaidon lisäksi mukanaan rakkauden ranskalaiseen ruokaan.

Tavoitteinaan liittohallituksessa hän pitää vastuualueiden kehittämistä, erityisesti kansainvälisen toiminnan ja yhteydenpidon lisäämistä esimerkiksi ystävyyskoulutoiminnan kehittämisellä. Myös suhteet kansainvälisiin ja muissa maissa toimiviin kansallisiin SLL:a lähellä oleviin järjestöihin ovat tärkeä tavoite. Hänestä on tärkeää myös vahvistaa liiton profiloitumista vakavasti otettavana ja realistisena järjestönä.

Corinna Tammenmaa s. -74, kotipaikka Kirkkonummi, abi -94

Elämänmyönteinen, iloinen ja järjestöelämää kokenut Corinna uskoo ihmiseen ja jokaisen mahdollisuuksiin. Suomenruotsalainen tausta yhdistettynä räiskyvään persoonallisuuteen tuo lisäväriä hallitukseen. Mieluiten Corinna söisi lounaakseen ja päivälliseksi poikaystävänsä.

Liittohallituskauden tavoitteena hänellä on kaksikielisyyden ja monikielisyyden luominen liittoon, jotta SLL pystyisi entistä paremmin palvelemaan jo jäseninä olevia ruotsinkielisiä ja olemaan todellinen etujärjestö myös heille. Tavoitteitaan hän alkaa toteuttaa ruotsinkielisiin kouluihin tehtävillä koulukierroilla ja tiedotuksella.

Hanna Uronen s. -75, kotipaikka Lahti, abi -94

Ihmisläheinen ja mukautuvainen nyrkkeilyn, punttisalin ja laskettelun harrastaja on mukana jo puolessa tusinassa järjestössä viikonlopputyön ohella. Viimeisestä partiopojasta pitävä lihaisen ja tulisen ruuan ystävä on todellinen toiminnan nainen.

Tavoitteinaan Hanna pitää rivijäsenten ja vielä liittoon liittymättömien innostamista mm. koulukierroilla ja oppilaskuntatoiminnan ja piirien vahvistamisella.

Emmehän me valita, mutta kyllähän se kyrsii...!

Liittokokous oli ja meni, kuten tässä lehdessä varmaan on usein jo todettukin. Paljon tuli tehtyä hyviä päätöksiä ja kokonaistulos on kyllä varsin positiivinen; jotain kuitenkin jäi hampaankoloon. Turhaa on varmaan ruveta käymään tässä läpi mitä kaikkea Kuopiossa tapahtui, joten emmeköhän me keskity siihen oleelliseen, eli mitä ei tapahtunut.

Mitä sitten ei tapahtunut Esa Hautamäki ja Tuomo Valve?

— Parhaat, eli me jäimme valitsematta liittohallitukseen!

Miten siinä niin pääsi käymään?

Liittohallitusta ei mielestämme valittu järjen ja tekojen perusteella, joskus demokratia näyttää olevan väärässä. Liittohallitus valittiin listalla, eikä suhteellisen vaalitavan perusteella, joka olisi taannut oikean äänimäärän oikeille ehdokkaille. Vahinkoihmisiä ei olisi päässyt läpi yleisessä huumassa.

Miksi juuri te sitten olisitte olleet oikeat ihmiset hallitukseen?

Liittohallitus tarvitsee mielestämme suurien visioiden lisäksi jo piiritoiminnassa liittotoimintaan rutinoituneita todellisia tekijöitä, sillä suurilla puheilla ei pitkälle pötkitä. Jotkut eivät tunnu ymmärtävän liittohallituksen tarkoitusta paitsi päättävänä elimenä, myös toteuttavan sellaisena. Toteuttaminen ei todellakaan tarkoita paperien siirtämistä pöydältä toiselle päiväsaikaan, vaan raakaa työtä yöt ympäriinsä. Harmittaahan se, että pitkät suunnittelut liittohallitustyöhön ryhtymisestä kalahtivat kylmiin kiviin, nyt kun oma kokemus ja toimintavalmius näinkin vaativaan hommaan oli kerätty pitkällä uurastuksella liiton peruselimissä; oppilaskunnassa ja piiritoiminnassa, sekä paikallisyhdistyksessä.

Mitäs tämän jälkeen?

Esa: Aion jatkaa Helsingin piirihallituksessa pallia alempana, eli vetäytyä puheenjohtajan korokkeelta piirihallitukseen tarkkailijajäseneksi. Kirjoitukset on keväällä ja töitähän tekevälle riittää, työttömille haistatan paskat!

Tuomo: Aikeenani on jatkaa liitossa kalifina kalifin paikalla, eli pyrin Helsingin piirin puheenjohtajaksi ja pyrin jatkamaan Esan viitoittamaa tietä, lisäten tapahtumia ja piirin vaikutusvaltaa mm. kunnallisella tasolla. Kirjoitan keväällä viiden ällän ylioppilaaksi (ainakin isoäiti toivoisi...). Valtion harmaalle poikaleirille siirryn -95.

Liittotyö siis jatkuu, kyllä se jotain osoittaa. Näistä miehistä kuullaan vielä. Neljän vuoden kokemus liiton semmoista ei jää taakse jälkiä jättämättä, sitäpaitsi siitä näyttää tulevan riippuvaiseksi!

Eväitä tulev STUDIA-M

Suomen Lukiolaisten Liiton ensimmäiset ikiomat messut järjestettiin harmaan syyskuun keskellä 16.—19.9.1993 Helsingin idyllisessä Wanhassa Satamassa. Studia '93:ksi nimetty tapahtuma keräsi neljän messupäivän aikana noin 4 000 kävijää.

Studia oli ensimmäinen puhtaasti lukioikäisille suunnattu erikoismessutapahtuma. Koska messuja järjestämässä olivat nuoret, pystyi tapahtuma tarjoamaan kohderyhmälleen juuri sitä arvokasta tietoa mitä kaivattiinkin. Studialla esiteltiin lukiolaisen jatko-opiskelumahdollisuuksia, tulevaisuuden työmarkkinanäkymiä ja yhteiskuntaa unohtamatta tietenkään SLL:lle aina niin läheistä koulutuspolitiikkaa.

Messuhumua

Värikkäillä messuosastoilla ei paljonpuhutusta henkisestä lamasta näkynyt tippaakaan. Paikalla oli kiitettävä määrä näytteilleasettajia, jotka kaikki — tai ainakin useimmat — suorastaan puhkuivat tarmoa ja optimismia. Opiskelijat esittelivät kilpaa oppilaitoksiaan, väsyneen messuvieraan mielestä välillä liiankin innokkaasti. Jokaiselle kävijälle jäi varmasti kilokaupalla esitteitä kotiin kannettavaksi.

Pelkästään kuivan informaation jakajiksi eivät näytteilleasettajat kuitenkaan jääneet. Messuosastoilla oli mitä moninaisimpia kilpailuja. Erityisesti demarinuorten minigolf osoittautui suosituksi. Palkinnoksi olisi voinut voittaa Ahtisaari-paidan. Jotkut jopa voittivatkin. Kokoomusnuoret puolestaan houkuttelivat messuvieraita äänestämään kahdesta hassusta Ilaskivikarikatyyristä hienompaa, onnekas saattoi voittaa Inter rail -kortin. Molemmat puolueet tietysti jakelivat presidenttiehdokkaidensa rintamerkkejä.

Nälkäinen messuvieras saattoi myös keräillä osastoilta vatsantäytettä, tai ainakin pikkupurtavaa. Ekonimien tarjoilemat omenat olivat hyviä, mutta terveydenhuoltoalan opiskelijoiden porkkanat multaisia, eivätkä kuulemma edes luomuviljeltyjä. Yliopistovertailua pystyi tekemään karkkitarjonnankin perusteella. Kurkunkostuketta sai Pepsimakutestistä, johon liittolaiset osallistuivat ahkerasti.

Jussi Kekkonen ja presidenttiehdokkaat.

Messuhumua Wanhassa Satamassa.

Golfia demarinuorten osastolla.

Messujen tekijät: J-P Taavitsainen ja Antti Mäkinen.

Simo Rantalainen j

Suosituimpia näytteilleasettajien palveluita oli terveydenhuoltoalan opiskelijoiden tarjoama rentouttava ja ilmainen hartiahieronta. Kadettikoulutaiset antoivat mahdollisuuden kokeilla oikean kokoisella ja painoisella käsiaseella ampumista tyyliin Speden spelit. Tehtävä osoittautui huomattavasti vaikeammaksi kuin miltä TV:ssä näyttää.

Kohti tulevaisuutta

Messujen asiapitoisin osa sijoittui seminaareille. Torstain Suomi 2005 -seminaarilla pureuduttiin erityisesti tulevaisuuteen. Yksi kiinnostavimmista puhujista oli tulevaisuudentutkija Torsti Kivistö. Hän kertoi tulevaisuuden työntekijän työnkuvasta, ominaisuuksista ja mahdollisista ammattialoista. Kivistön esitelmän otsikkona oli ''Onko tulevaisuutta''. Vastaukseksi kysymykseen jäi: kyllä on. Hän vakuutti Suomen kansainvälisen aseman paranevan. Onhan meillä siihen erinomaiset edellytyksetkin: runsaat luonnonvarat eli metsä ja nuoret aivot, korkea koulutustaso, puhdas luonto ja merkittävästi huipputeknologiaa. Sitä paitsi: meidän taloudellinen tilanteemme on hyvä, väitti Kivistö, koko maailman mittapuulla katsottuna.

Optimismiin on siis aihetta. Mutta kyllä meiltä paljon vaaditaankin. Tulevaisuuden työpaikkamme voi olla esimerkiksi avaruusteknologian tai merenpohjan tutkimuksen parissa. Muuttuvissa oloiss tarvitaan entistä enemmän sopeutuvaisuutta, joustavuutta ja ennakkoluulottomuutta. Kivistö puhui myös positiivisen asenteen puolesta. — Suurin osa vallitsevasta ahdistuneisuudesta johtuu synkkien visioiden viljelemisestä. Meidän on etsittävä perusteita elämiselle ja ajattelulle, joka ei enää perustu aineellisten asioiden lisäämiseen, hän valisti.

Perjantain Koulutus-Eurooppa -seminaari käsitteli myös tulevaisuutta, tosin enemmän kansainvälistymisen ja Euroopan yhdentymisen kannalta. Muun muassa Finnidan ja Opetusministeriön edustajat pohtivat kansainvälisyyden olemusta ja koulutuksen tulevaisuutta.

Kansainvälisyys on enemmän kuin EY ja Inter rail. Pärjätäksemme yh-

vaisuuteen MESSUILTA

Pepsi vai Other cola...

Esitettä käteen.

...onsi pressapanelin.

dentyvässä maailmassa meidän on tunnettava muitakin kulttuureita kuin omamme. Kulttuurien tuntemus on elinehto, ja myös kolmas maailma tulee ottaa huomioon. Koska Suomessa on vielä verrattain vähän pakolaisia sun muita ulkomaalaisia, meiltä puuttuu taito luonnolliseen kanssakäymiseen ulkomaalaisten kanssa. Siinä riittääkin opettelemista.

Lauantain seminaarilla puitiinkin kaikille SLL:laisille niin tuttuja mutta tärkeitä asioita: koulutuspolitiikkaa, lukion uudistumista ja luokattomuutta. Välillä seminaareja vaivasi hienoinen yleisöpula, mutta laskettakoon se vain plussaksi näytteillasettajille.

Presidenttipeliä

Perjantain seminaarin jälkeen oli vuorossa messujen varsinainen kohokohta, presidentinvaalipaneeli. Studian vaalipaneeli oli ensimmäinen nuorten järjestämä vaalikeskustelu. Paneeliin olivat saapuneet presidentiehdokkaista Kokoomuksen Raimo Ilaskivi, RKP:n Elisabeth Rehn, Vasemmistoliiton Claes Andersson sekä EY:n vastaisen kansanrintaman Pekka Tiainen. Muitakin ehdokkaita oli toki kosiskeltu mukaan, mutta ilmeisesti kaikki eivät pitäneet nuoria niin tärkeinä, että olisivat vaivautuneet paikalle.

Ehdokkaiden tekosyyt olivat lähes yhtä kirjavia kuin lukiolaisten poissaoloselvitykset. Ahtisaari-ilmiö vaikutti syyskuussa vielä Bosniassa, eikä SLL:lla ollut varaa lennättää häntä sieltä Suomeen. Paavo Väyrysen yksinkertainen vastaus oli se, ettei hän tule kun ei kerta Ahtisaarikaan. Suti Aittoniemi taas kieltäytyi, koska hänen kuvansa ei enää ehtinyt lehteen, jossa tilaisuutta mainostettiin.

Presidentinvaalipaneelin juontajaksi oli kutsuttu itse hyvä, paha ja ruma Simo Rantalainen. Häneltä olisi keskusteluun kaivattu nasevia kysymyksiä ja teräviä kommentteja, mutta Rantalainen jääväsi itsensä jo alussa ilmoittamalla kuuluvansa Ilaskiven kannattajiin.

Vaalipaneeli oli messujen ehdottomasti suosituin tapahtuma. Ehdokkaita kuulemaan oli saapunut kokonaista kolmisensataa nuorta. Yleisö pommitti ehdokkaita lähinnä kysymyksillä koulutuksesta ja nuorten asemasta.

Elisabeth Rehn moitti suomalaista koulutusjärjestelmää liian hitaaksi. Hänen mielestään koulu tulisi aloittaa aiemmin ja oppimäärää pitäisi laajentaa, jotta suomalaiset saavuttaisivat eurotason. Claes Andersson taas arvosteli parin vuoden takaista opintotukiuudistusta nuorten eriarvoistamisesta ja ajoi vapaamman koulun asiaa. Ilaskivi vaati lisää resursseja koulutukseen.

— Tiedon tason nostaminen on paras investointi minkä voimme tehdä, hän julisti.

Lähes täydellisesti nuorille tuntematon Pekka Tiainen ei vaivautunut asemastaan, vaan heti alkajaisiksi arvosteli Ilaskiveä.

— Miten suurta USA:a voi johtaa nuori Clinton, ja Suomeen tarvittaisiin jonkinlainen eläkevaari, ihmetteli Tiainen.

Paljoa tätä kiivaampaa keskustelua ei syntynyt. Ehdokkaat eivät innostuneet mustamaalaamaan toisiaan, vaan pikemminkin paheksuivat käytävää likasankopeliä.

Tuleva traditio?

Järjestävä osapuoli eli SLL:n vastaavat olivat täysin tyytyväisiä messumenestykseen.

— Messuista saatiin pelkästään positiivista palautetta, sanoo SLL:n pääsihteeri Antti Mäkinen.

Ensimmäinen kertahan on tunnetusti vaikein, kun valmista mainetta ja julkisuutta ei ole. Studia-messut onnistuttiin kuitenkin lyömään hyvin läpi julkisuudessa. Tapahtuma huomioitiin niin TV:ssä, radiossa kuin valtakunnan päälehdissäkin.

Kokemuksesta oppineina ja viisastuneina messuja lähdetään järjestämään ensi vuonnakin, toivottavasti vielä paremmalla menestyksellä.

— Tällaiselle tapahtumalle on selvä tarve, toteaa projektisihteeri Jukka-Pekka Taavitsalainen.

— Näytteilleasettajat olivat tyytyväisiä erityisesti siihen, että kävijät olivat juuri niitä potentiaalisia asiakkaita, joille tapahtuma oli tarkoitettukin.

Kaikki meni siis nappiin. Studialla oikeat ihmiset saivat oikeaa, tarvitsemaansa informaatiota. Kaiken yhdessä suuressa, kauniissa paketissa.

Marjo Jantunen

Suurin ja hurjin — Liittokokous 1993

Suurin odotuksin kaarsi bussilastillinen toisensa jälkeen Kuopion Klassillisen lukion pihaan. Tätä perjantaita ja tulevaa viikonloppua oli liitossa valmisteltu yöt ympäriinsä viimeisen kuukauden ajan. Kohtuullisella rutiinilla kaikki saivat buukattua itsensä sisään sekä patjan lattian ja makuupussinsa väliin. Makuupaikan saanti olikin jo toinen juttu, luokat olivat tupaten täynnä ja käytävät pursusivat porukkaa. Uskomatonta talkoohenkeä osoittaen kaikki kahdeksansataa kokousosanottajaa kuitenkin majoittuivat kouluun joidenkin herkkänahkaisimpien siirtyessä hotelleihin.

Puheenjohtajaehdokkaat tenttissä: Jani Halme, Antti Mäkinen ja Antero Eerola.

Loppusiivous poisti sukupolvien välisen kuilun.

Suuria päätöksiä ja periaatteellisia muutoksia

Kokousaktiivisuus kärsi murskatappiota aina puheenjohtajaäänestyksiin asti, mutta hyvässä järjestyksessä päätettiin silti hyväksyä liitolle uudet säännöt, muuteltiin koulutuspoliittista ohjelmaa hyvin mielenkiintoiseen suuntaan, eli lisättiin pakollisuutta kannattamalla kuuden äidinkielen kurssin sijasta kahdeksaa pakollista ja kannatettiin suullista koetta kielten ylioppilaskokeisiin. Vauhdilla hyväksyttiin tulevaisuuden suunnitelmia ja hyväksyttiinpä yleisessä huumassa tai passiivisuuden puuskassa painaa villaisella muutamia edellisten vuosien mokiakin. Mitäs siitä, olleet on menneitä ja tulevaisuuttahan kokouksessa oltiin tekemässä.

Sopu sijaa antaa myös liittokokouksessa.

Ken on kaikkein kaunein?

Puheenjohtajavaali alkoi perinteen mukaan jo edellisenä iltana yleiskähmyilyillä rennosta perjantaista nauttivan kokousyleisön keskuudessa. Vaalimainoksia lenteli pitkin käytäviä ja seinät tapetoitiin ansiolistoilla. Loppuen lopuksi viidestä puheenjohtajaskabaan ilmoittautuneesta kolme ilmestyi paneeliin, jossa puheenjohtajakandeja arvosteltiin tasaiseen tahtiin ja kysymykset rönsyilivät kieliopista johtamiskulttuuriin. Suurella hetkellä käsien hiotessa kynän ympärillä kirjoitti kokousyleisö suosikkiehdokkaansa nimen vaalilappuun. Lappu leimattuna uurnaan ja käytävään tupakalle ja kynsiä järsimään. Ääntenlaskennan aikana käytiin liittohallituspaneelin ensimmäinen osa ja tulosten selvittyä toisen kierroksen äänestykset yhtä sutjakkaasti kuin ensimmäisenkin.

Kokoukseen osallistui yli 800 lukiolaista.

Antti Mäkisen voittopuhe.

Otsonin hajua salissa

Kolmesta pääehdokkaasta oli Parikkalan kansanmies ja Impron tämän vuotinen päätoimittaja Jani Halme pudonnut pois. Kierroksella jatkoivat liiton nykyinen pääsihteeri Antti Mäkinen ja viime vuotinen varapuheenjohtaja Antero Eerola, joka edellisessä liittokokouksessa oli hävinnyt pj skaban niukasti. Ääntenlaskenta-ajalla käyty toinen liittohallitusvaalipaneeli oli rätisevän sähköinen ja tulosten julkistuessa leimahti salama; vuoden 1994 puheenjohtajaksi oli kokous valinnut Antti Mäkisen yhdentoista äänen enemmistöllä.

Puoluepolitiikkaa SLL:ssä — ei koskaan

Toisen kierroksen tulokset ja parhaat palat puheenjohtajille pidetyistä kannatuspuheenvuoroista ylittivät uutiskynnyksen tv N.Y.T:ssä. Samassa ohjelmassa pohdittiin, onko puoluepolitiikka taas astumassa kuvioihin ja kyseltiin luokissa makailevilta lukiolaisilta liittokokoustunnelmia.

Jos kahdeksansataa lukiolaista hyppää samanaikaisesti ilmaan, voiko koulu kaatua?

Illan hämärtyessä hyppäsi koko Kuopion Klassillinen lukio ainakin metrin ilmaan, kun liittokokousporukka bailasi sen sisuksissa purkaen

Ilmaisun perustat — puhetta, draamaa ja yhteishenkeä

Marraskuun alussa järjestettiin liiton historian ensimmäinen ilmaisutaidon kurssi Helsingissä. Kurssille osallistui parikymmentä lukiolaista ympäri Suomea. Kom-teatterissa ja Tehtaankadun ala-asteella pidetty kurssi sai pelkästään positiivista palautetta ja sen mukainen oli henkikin.

Perjantai-illan huumaa

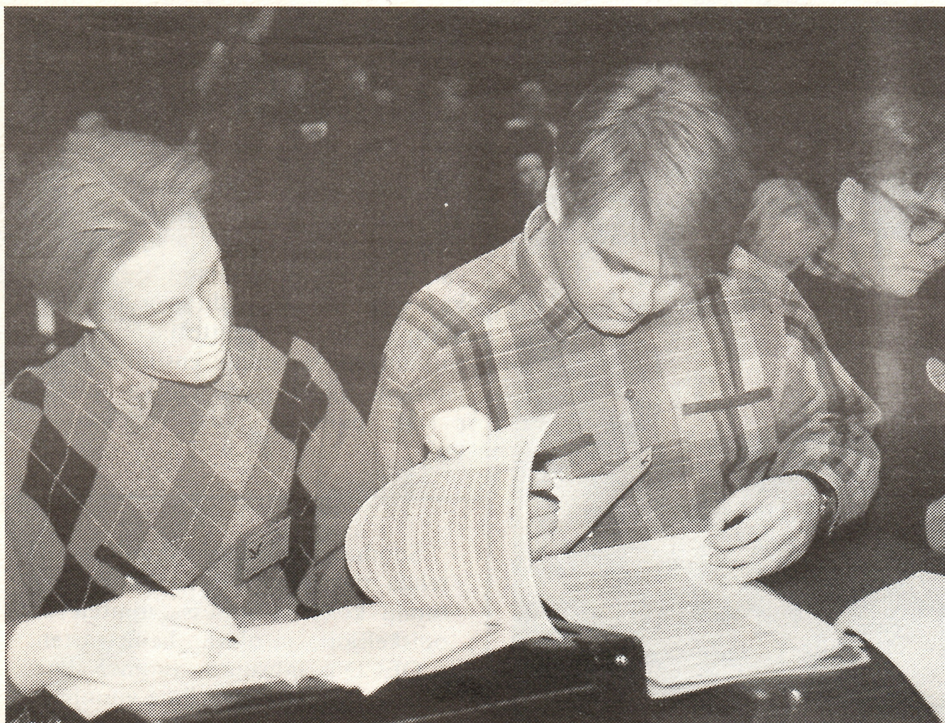
Kurssi kesti perjantaista sunnuntaihin, joka oli useimpien mielestä valitettavan lyhyt aika, mutta paljon saatiin kolmessa päivässä tehtyä. Perjantaina kurssi alkoi Kom-teatterin esityksen "Armas Härmä ja jumalten liha" katsomisella. Iltateen ääressä analysoitaessa tunnelmia näytelmästä todettiin sen olleen erilainen ja huima ja se kuka yritti laskea kirosanojen määrää, meni sekaisin viimeistään viidensadan kohdalla...Illalla tehtiin vielä mielikuvaharjoitus, jonka pohjalta sitten jatkettaisiin.

Eihän seppiä synnykään

Lauantaiaamuna aloitettiin pullakahveilla ja marjapuurolla tankattuina Kom-teatterissa varsinaisia harjoituksia. Käsiteltiin mielikuvamatkan tulokset, tehtiin luottamusharjoituksia, puherinkiä, improvisaatioharjoituksia ja syötiin kotiruokaa. Iltapäivällä koululla tutustuttiin puheenpitämisen peruskohtiin, aloitukseen, lopetukseen ja toimivuuteen luennon avulla. Illalla valmisteltiin seuraavana päivänä pidettäviä puheita ohjaajan avulla ja yksin. Yön alkaessa hämärtyä kerääntyttiin rinkiin kynttilöiden ympärille ja luettiin jokaisen mukanaan tuomia runoja, niin omia kuin lainattujakin ja puhuttiin maailmaa paremmaksi aina pikkutunneille asti.

Lavakuumetta ja kauneutta

Sunnuntaiaamuna viimeisteltiin puheet ja siirryttiin Komin inspiroiviin tiloihin pitämään niitä. aiheet rönsyilivät itsemurhasta ja naisena olemisesta aina pakollisen koululiikunnan kurimukseen ja ennakkoluuloihin. Jokaisen puhe videoitiin omalle kasetille ja arvosteltiin parityönä. Loppuringissä kaikki saivat itseilmaisuun liittyvän muistolauseen mukaansa. Loput korvapuustit jaettiin eväiksi junamatkoille ja virallisen ohjelman loputtua siirryttiin teatterin kellariin saunomaan.

Varapuheenjohtajat Jussi ja Janne.

Kuvio kokoustelua...

Kokoukseen saapui bussilasteittain lukiolaisia. Kuva Kymen bussista.

kokouspaineita. Juhlasalissa hytkyttiin kumpanakin iltana pikkutunneille dj:n pyyhkiessä hikeä otsaltaan savun ja välkkeen keskellä toisiinsa liimautuneiden myttyjen makaillessa salin seinustoilla. Liiton vanha käytäntö satasen laatoitusmaksu ammattikoululaisten puuhaan alentuneista somistajista kohtasi ainakin ensimmäisenä iltana tuskaisen montaa. Luokat täyttyivät lukiolaisista, roskista, ruoista ja pulloista, eikä niiden keskellä kovin tylsää tuntunut olevan kellään. Poliisin, STV:n ja muiden järkkäreiden valvovan silmän alla rauhottui koulu kiltisti patjoilleen aamuyöstä riehuttuaan ensin koko vuoden edestä. Niin tuumi ainakin siivooja, joka sunnuntai-iltapäivänä saapui kouluun toteamaan sen olevan "epäinhimillisessä kunnossa", mitä se sitten ikinä tarkoittikaan.

Syö klishee päivässä — pidä Suomi-kuva puhtaana

Tiedättehän vanhan vitsin safarista, jossa ranskalainen, saksalainen ja suomalainen päättävät kukinkirjoittaa kirjan sarvikuonosta. Siinä missä ranskalainen kuukausien työn jälkeen kirjoittaa 55 sivunrunoteoksen sarvikuonon rakkauselämästä, saa saksalainen samassa ajassa valmiiksi 750 sivuisentutkimuksen sarvikuonon aineenvaihdunnasta. Suomalainen kirjoittaa puolestaa edelleen sarvikuononkoottuja mielipiteitä Suomesta.

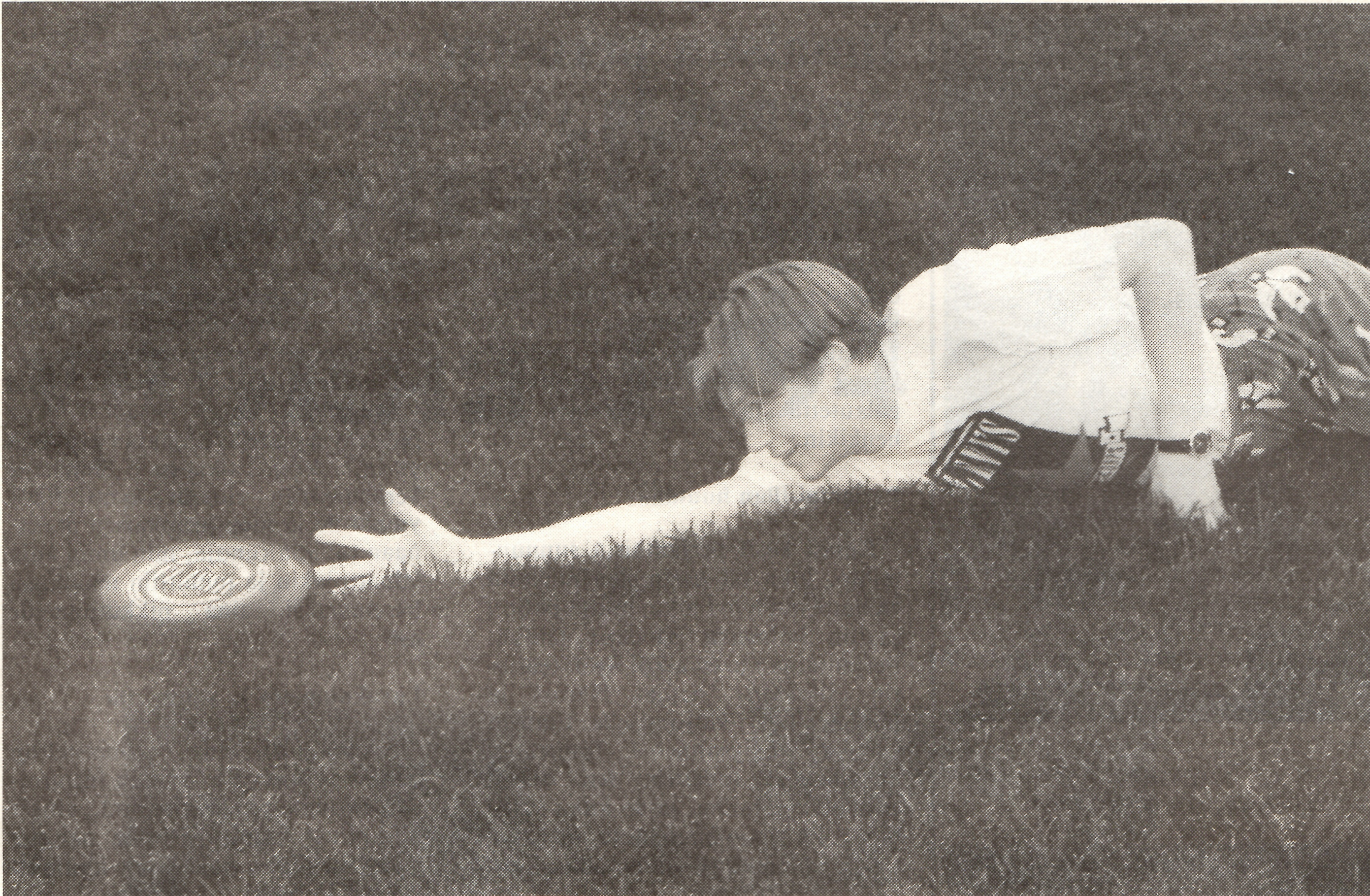
Ajatellessani virallista Suomi-kuvaa olo on usein kuin tarnamme sarvikuonolla. Suomessa jaksetaanolla hirvittävän huolestuneita maamme sijainnista ns. maailmankartalla ja haluamme tulla sinne yhäuudelleen juostuksi, sävelletyksi ja suunnitelluksi. Huvittuneisuutemme ei tunne rajoja kunAustraliassa olleet vaihtooppilaat kertovat kuinka ne siellä luulevat, että Helsingin kaduilla pingviinittapaavat neukkupanssarivaunuja. Tästäköhs huolestuneena Matkailun Edistämiskeskus ja erinäisetystävyysseurat (Toijala-Tasmania ry yms.) ryntäävät paikalle neliväriesitteineen kertomaan totuuttaKalevalan keruuprosessista ja Helsingin hengestä vuodelta 1975.

Virallisen Suomi-kuvan täyttymys olisi Seitsemän veljeksen Juhanin näköinen mies, joka pellavapaitayllä, tuohivirsut jalassa, kännykkä kädessä ja xylitol-purkka toisessa kourassa katsoo tulevaisuuteenrevontulien räiskeessä. Tämän kuvan tulisi välähtää kaikkien maailman ihmisten silmissä heidänkuullessaan taikasanan Finland. Voi taivas.

Hyvä on, imagot ovat tärkeitä, niiden luoman kuvan mukaan valitaan maailman Amerikoissapresidentitkin. Juuri siksi välitämämme Suomi-imagon tulisi olla tosi, älykäs ja mielenkiintoinen."Fascinated", kuten pitkäkorvainen ystävämme Spock sanoisi. Tällä kuvalla on myös väliä, Suomi onpieni ja avoin kansantalous elää viennistä. Siksi todellista merkitystä on vain niillä mailla, joidenkanssa käymme kauppaa ja joiden kanssa sitä haluaisimme käydä. Tarkoitan juuri Saksaa, Iso-Britanniaa, Kauko-Itää. Saksan tunnetuin suomalainen on Aki Kaurismäki. Ihmisiä, joiden kiinnostus-Suomea kohtaan herää hänen elokuviensa myötä, ei luonnostelemani virallinen totuus yksinkertaisestikiinnosta. Juuri nämä, Uteliaat ja Älykkäät, ovat kuitenkin niitä, joihin pienen maan täytyisitulevaisuuttaan silmälläpitäen panostaa. Voidaanko Suomi-kuvaa uudistaa vai seuraammeko Nokianaloittamaa linjaa; uusissa "Connectin people" -kännykkämainoksissa ei Suomesta mainita enää edessitä kuuluisaa halaistaa sanaa.

Anu Halme, Berliini

Tästä miehestä ei tule koskaan liitokiekkoilijaa.

ULTIMATE

Pelattuaan muutaman kerran Ultimate- nimistä liitokiekkopeliä, sanoo vannoutunut jalkapallon ystävä helposti: "Silkkaa rangaistusaluetta koko peli! Siitähän puuttuu kokonaan jalkapallon looginen ja pitkäjänteinen rakentelu!" No, jalkapalloilija nyt on kiivas eikä näe niitä syvällisiä taktillisuuksia, joita kehittyneeseen ultimaten pelaamiseen varmastikin sisältyy. Sen sijaan kun jääkiekolle mielensä antanut tiuskii: "Täyttä sosialismia koko ultimate! Kaikki yksilöllisyys tuhottu!" nyökyttelevät monet päätään. He nimittäin tietävät, että yksilöllisyys tarkoitti tuossa lauseessa sooloilua ja että siltä on ultimatessa katkaistu siivet.

peliväline

Ultimaten virallinen peliväline, niinsanottu liitokiekko, on halkaisijaltaan 21-40 senttimetriä, kokonaan muovinen, muodoltaan lautasmainen, korkeintaan 200 g painava ja paljon muuta. Tosin peliä voi oikein hyvin pelata muunlaisillakkin lätysköillä. Virallisesa pelissä käytettävä kiekko pitää molempien kapteenien hyväksyä. Jos he eivät pääse yksimielisyyteen, käytetään Wham-O:n 165 gramman painoista kiekkoa. Kiekon juuret ovat antiikin jalossa kulttuuriperinnössä.

joukkuepeli

Ultimate on korostetusti joukkuepeli. Pelivälinettä eli liitokiekkoa ei voi lainkaan kuljettaa, vaan se liikkuu ainoastaan tullessaan syötetyksi pelaajalta toiselle. Pelin tarkoitus on tehdä paljon maaleja. Maali syntyy, kun pelaaja on syöttänyt joukkuetoverilleen kiekon vastustajan maalialueelle. Enemmän maaleja tehnyt joukkue voittaa, ellei toisin sovita. Kun lukee Ultimaten sääntökirjaa (Suomen Liitokiekkoliitto: Liitokiekkourheilun sääntökirja 1992), kiinnittää huomion jatkuvasti toistuva vaatimus pelaajien herrasmiesmäisyydestä: "Ultimaten säännöt on laadittu olettaen, ettei yksikään pelaaja riko tahallaan sääntöjä." Kaikenlainen taklaaminen on jyrkästi kielletty. Pahaenteisesti tämä vain tuo mieleen "herrasmiesmyisyydestään" muistetun shakin, jonka herrasmiesmäisyydestä voisi kertoa montakin tarinaa. Mutta eipäs leimata ultimatea.

oivallusten peli

Ultimate muistuttaa muiltakin osin shakkia: se on juoksulinjojen, tilan ja ajan peli. Sen rytminvaihdokset tuovat mieleen amerikkalaisen jalkapallon, mutta kuten sanottu siitä puuttuu fyysinen kontakti. Ultimate on oivallusten peliä kuten mikä tahansa muu klassinen joukkuepeli. Siksikin se tulee leviämään vielä pitkälle.

Kyösti Niemelä
Asiasta tietää vielä enemmän Suomen Liitokiekkoliitto. Liitokiekkourheilun sääntökirja 1992

Että se valintakokeista...

Ranskalaisessa kolumallissa kaikki halukkaat pääsevät yliopistoon ja yleisesti ottaen kaikki myös menevät. Karsiutuminen tapahtuu "se kuka ei mahdu auditorioon, jää ulkopuolelle" -periaatteella. Eli karsiutuminen tapahtuu ensimmäisten vuosien aikana, ne jotka eivät pärjää, putoavat pois. Tehokastako?

Suomalaisissa korkeakouluissa ei tehdä tarpeeksi töitä, eikä kukaan tunnu koko laitoksessa ajattelevan opiskelijoita ja olevan heitä varten. OECD:n lausunto Suomen korkeakoululaitoksesta viime vuonna.

Teinihistorian havinaa

Teiniliiton aikoihin teinikuntien suosituimpia harrastuskerhoja olivat liikuntakerhot, keittiö- ja käsityökerhot, näytelmäkerhot, kotiseutukerhot sekä rukouspiirit! Teiniliiton jäsenmaksu oli 60-luvun alkupuolella 1 mk ja sillä sai teinikortin, jolla pääsi teinikuntien järjestämiin bileisiin.

Tulevaisuuden koulutuksesta ja vähän menneisyydestäkin

Opetusministerin erityisavustaja, juristi Olli-Pekka Heinonen Seinäjoen oppilaskuntaseminaarilla

Esitelmänsä aluksi Heinonen toteaa, ettei koko hänen kouluttautumisensa aikana kukaan peruskoulussa sen enempää kuin lukiossa tai korkeakoulussakaan opettanut häntä kysymään MIKSI? Sama trendi jatkuu, ainoastaan kuvaamataidonopettajani on joskus ehdottanut kiltisti sinistä taivasta ja vihreitä puita värittelevälle luokalle, että voisi sitä joitain muitakin värejä käyttää-...Mutta mitä koulutukselle on tapahtumassa esimerkiksi 2000-luvulle mentäessä?

Nykyhetken todellisuutta

Koulutuksen olleesa keskeinen yhteiskuntapolitiikkaan vaikuttava väline, sen suunnilla ja muodolla on suuri merkitys siihen, millaiseen suuntaan yhteiskunta kehittyy. Jos maatalouden kolutuspaikkoja lisätään, lisää se tietysti ammattitaitoisen maatalousväestön määrää, joka taas lisää valtion maataloutta, koska yhteiskunnan on järkevää pyrkiä takaamaan jokaiselle kolutustaan vastaavaa työtä, muutenhan kolutuksen tarkoitus hämärtyisi. Tämä on johtanut Suomen kolututksen valtiojohtoisuuteen ja raskaaseen hallintoon, jota kautta pyritään valtiotasolla määrittelemään tulevaisuuden suunta. Totuus kuitenkin on tulevaisuuden tutkijoiden mukaan, ettei tällä hetkellä tiedetä puoliakaan niistä ammateista, joita tulevaisuudessa on ja tarvitaan.

Tällä hetkellä Suomessa on maailman koulutetuin nuoriso ja huonoiten koulutettu vanhusväestö. Kolutus on kustannuksia säästelemättä pyritty laajalla alueellisella tasaarvolla ja oppivelvollisuudella saamaan jokaisen ulottuville, jossa tavoitteessa on Suomessa myös onnistuttu. Se, onko tämä järkevää ja millaisia tuloksia kouluista saadaan, on tähän asti ollut sivuseikka, kolutuksen etukäteisohjauksen ollessa voimakasta ja tulosten arvioinnin vähäistä.

Kolutuksen päälinjat 2000-luvulle mentäessä

Kolutuksen rakennetta ja keskusjohtoiisuutta vähennetään, yksilökeskeisiä valintoja lisätään. Toimintaa pyritään tehostamaan joustavuudella ja raskaiden rakenteiden poistamisella, jolloin kolutuksen reagointiherkkyys yhteiskunnan tarpeisiin lisääntyy. Tulevaisuudessa pyritään myös entistä enemmän kiinnittämään huomiota määrän ja laadun suhteeseen, sekä kolutuksen yksilöllisyyteen. Oppilaitosten "seinäkeskeisyys" loppuu ja raja-aitoja oppilaitosten ja kolutustasojan välillä poistetaan. Tärkeänä osana tulee olemaan myös kansainvälisen vertailukelpoisuuden saavuttaminen ja tätä varten esimerkiksi yliopistoissa otetaan käyttöön nk. alemmat ja ylemmät korkeakoulututkinnot.

Ammatillisen koulutuksen näkymiä

Erittäin tärkenänä osana tulee olemaan aikuis- ja täydennyskolutus, sillä tulevaisuuden yhteiskunnassa ihminen tulee työelämänsä aikana toimimaan keskimäärin 4 — 5 erilaisessa ammatissa. Tätä muutosta tuetaan myös perustutkintojen laajaalaistamisella, eli ammattikoulusta valmistuttuaan henkiloö saisi pätevyyden toimia jollakin alalla, eikä sen tarkemmin määriteltäisi, onko se kattiloiden pesemistä vai lattian luuttuamista. Erikoistehtävien niin vaatiessa, voisi jatkokouluttautua aina tarpeen mukaan työnsä ohella. Myös käytännön työssä saavutettu ammattitaito, eli oppisopimuskolutuksen tyyppinen opiskelu, joko sopimuksella tai ilman, voitaisiin tulevaisuudessa todeta kokeella ja saavutetusta taidosta voisi saada alasta riippumatta mustaa valkoisella.

Lukiovisioita

Verorahoillako ylioppilaaksi?

Vaikka koulutus onkin ainoa varma keino lamasta pääsyyn, ei sen kustannuksia enää aiota maksaa ulkomaanvelalla. Nykysukupolven ollessa vähemmistönä vanhusten vallankumouksessa, eli suurten ikäluokkien lähtiessä eläkkeelle me maksamme omien opintovelkojemme ja asuntolainojemme lisäksi myös eläkkeet, ei veroprosenttia kannata hissata sataan, jotta velatkin saataisiin maksettua. Tulevaisuudessa rahat koulutukseen ainakin lukiotasolla tullaan perimään muualta kuin julkiselta sektorilta. Se tarkoittaa siis uusia ruokahuollonjärjestämismaksuja tai sitten ihan rehellisiä lukukausimaksuja. Rahoitusta pyritään järjestämään myös yrityksiltä. Tämä ei kuitenkaan saa vääristää lukion tarkoitusta tai periaatteita. Järjestettiin rahoitus miten tahansa, tulevaisuudessakaan kenenkään pääsy koulutukseen ei saa estyä taloudellisista syistä. Se on koko rahoituksen uudelleenjärjestämisen kriteeri, vakuuttaa Heinonen.

Ennusteita eväiksi

Jo aikaisemmin puhuttu rakennemuutos ja raja-aitojen kaato tulevat myös lukioihin. Kouluja itsenäistetään omista asioistaan kokonaisvaltaisesti päättäviin yksiköihin ja kouluyhteisöryhmien roolit tulevat muuttumaan ja jakautumaan. Kansainvälinen ylioppilastutkinto IB on tullut jäädäkseen ja siitä saadaan myös vaikutteita suomalaisen ylioppilastutkinnon kehittämiseen. Tulevaisuudessa ei ole merkitystä sillä, minkä koulun tai missä maassa on käynyt, vaan sillä mitä osaa (!). Tutkimusten mukaan työttömyyden noustessa ei tilanne koskaan laske aivan samalle tasolle kuin ennen nousua, työttömien määrä jää aina piirun verran korkeammaksi. Suurten ikäluokkien lähtiessä eläkkeelle tulee Suomeen tilanne, jossa työttömyyden ohella on yhtaikaa työvoimapulaa. Tämä johtaa yhä enemmän ulkomaille investoimiseen ja ulkomaisen, kenties halvemman työvoiman käyttöön. Tulevaisuudessa koulut tulevat yhä enemmän olemaan yhteiskunnan akvaarioina arvioitaessa tulevaa kehitystä.

Teksti: Ira Aartelo
Kuva: Jani Halme

Tapahtui tullissa

Oli vuosi 1989, oli syyskuun loppu, oli Neuvostoliitto. Seisoin vapisevien kansalaisten joukossa satamarakennuksessa ojentamassa punaista passiani päättäjälle päästäkseni paattiin. Tie laivaan, joka veisi minut ulkomaahan, kulki läpi kolmen tarkastuskopin, kahden metalli- tai valheenpaljastimen sekä ohi isopäisen rajavartioupseerin. Tämä polku oli verhoiltu vihreäpukuisilla punakaartilaisilla ja heitä oli runsaasti - oltiinhan valtakunnan kriittisillä rajoilla. Rajansa kaikella, myös Neuvostoliitolla.

Miesten kasseja ja naisten paitoja availtiin, etsittiin ja löydettiin piilossa pidettyä: viinaa, kaviaaria, tsaarinaikaista kultaa - kaikkea sitä arvokasta, jolla kotimaassa ei ollut minkäänlaista arvoa. Koneitten surina oli ainoa hyväntahtoinen ääni siinä kaamoksessa.

Niin, siinä kalpeassa jonossa ilmestyi eteen isopäinen vartioupseeri, arvoltaan majuri. Missä hän oli arvonsa ansainnut - Kamsathkalla vankeja piesten tahi Murmanskissa poikia pyttyyn (=sukellusveneeseen) pakottaen - Luoja tietää. Mutta tänne hän oli joutunut, lähettämään kansalaisiamme viimeiselle matkalle: länteen. Hän katsoi minua tarkastellen ja tutkien röntgensilmillänsä päästä kantapäähän, pysäyttäen katseensa hetkeksi jalkoväliin ikään kuin mittauttaakseen ja verratakseen omaansa minuun. Havaitsematta kuitenkaan mitään ylikapasiteettia tai salajuonta tämä väsynyt vallankumouksen soturi kysyi ihmetellen ja hiljaa: "Miksi teillä ei ole mitään?" Ja minä vastasin niin lyhyesti kuin tähän äärettömän laajaan kysymykseen voi vielä vastata: "Onko teillä?" Isokokoinen majuri erehtyi miettimään; tarkasteli pienillä, viattomilla siansilmillään ikkunasta näkyvää tahmeaa maisemaa ja ravisti päätään: "Kenelläpä olisi?" Hän näytti hetken aikaa niin surulliselta ja yksinäiseltä, että ehdin hämmästyksekseni huomata - mihin kaikkeen ihminen onkaan piiloutunut!

Mutta vihreä viranomainen kokosi itsensä nopeasti ja saavutti tasapainonsa. Rutiinilla liikkeellä hän avasi passini, painoi sinne leiman 'LÄHTENYT', aavistamatta ettei saa ikinä mahdollisuutta toistaa kohdallani samaa liikettä leimasimella 'SAAPUNUT'.

Majuri enää katsonut silmiini, mutta minä olin jo nähnyt.

Valkoinen laiva odotti, hän jäi rannalle.

"Kirottu ole maa, joka lapsiasi raiskaat."

Antto Terras

Alkuvuoden tapahtumat:

Helmikuu

26.—27.2. Yhdistystoimintakurssi, Hämeenlinna
28.2. Improbatur ilmestyy

Maaliskuu

12.—13.3. Ilmaisun perustat, Helsinki
19.—20.3. Valtakunnallinen OK-seminaari, Tampere

Huhtikuu

9.—10.4. ATK-kurssi, Turku
15.—17.4. Piika-pirripäivät, Parikkala
30.4. Improbatur ilmestyy

IMPROBATUR

Suomen Lukiolaisten Liiton äänienkannattaja, lukimolaisten asialla vähän kaikkea vastaan. Vähän kaikesta " vapaata " journalismia kotiinkannettuna, kuudesti vuodessa. Pitkä vuosi. Tämä lehti ei kilpaile Finlandia -palkinnosta.

ISSN 0784-750X
Improbatur on ystävällinen luonnolle ja useimmille ihmisille.

Irtonumero 10 mk, vuositilaus 6 numeroa muille kuin Suomen Lukiolaisten Liiton jäsenille 50 mk tai sopimuksen mukaan enemmän.

VASTAAVA PÄÄTOIMITTAJA
Jani Halme, Parikkala
puh: 957-618 99
fax: 957-619 18

TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ
Kyösti Niemelä, Helsinki
puh: 90-536 736

TOIMITUSKUNTA
Janne Valtonen
Ira Aartelo

MAINOSMYYNTI
SLL:n toimisto
puh: 90-150 2346

JAKELU
SLL:n jäsenet, tilaajat, lukioitten oppilaskunnat ja edunantajaliikkeet.

PAINOS
30 000

PAINOPAIKKA
SASApaino, Salo

SUOMEN LUKIOLAISTEN LIITTO
puoluepoliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumaton lasten oma ay-liike

TOIMISTO
Opastinsilta 8 E
00520 Helsinki
puh: 90-150 2346
fax: 90-150 2337

PUHEENJOHTAJA VUONNA 1994
Antti Mäkinen
puh: 90-150 2347
tai 949 752 631

VARAPUHEENJOHTAJAT VUONNA 1994
Jussi Kekkonen, Helsinki
puh: 90-575 238
Janne Valtonen, Lahti
puh: 918-782 7170

HALLITUS VUONNA 1994
Jani Halme, Parikkala
Työvaliokunta, Impron toimituspäällikkö
puh: 957-61 899
Minttu Kurri, Parikkala
Piirivastaava
puh: 957-63 152
Pasi Marjanen, Palojoki
Sosiaalipolitiikka
puh: 90-205 431
Kyösti Niemelä, Helsinki
Improbaturin päätoimittaja
puh: 90-536 736
Satu Nordlund, Oulu
Oppilaskunta vastaava
puh: 981-332 482
Hanna Salomaa, Lahti
Tapahtumavastaava
puh: 918-40 570
Ewa Sallamo, Helsinki
Markkinointivastaava
puh: 90-641 072
Henrik Söderman, Turku
Työvaliokunta, KV-vastaava
puh: 921-367 630
Corinna Tammenmaa, Helsinki
Työvaliokunta, kielipolitiikka
puh: 90-409 440
Hanna Uronen, Lahti
Koulutuspolitiikka
puh: 918-753 1099

Imbrobatur on tabloid-kokoinen, rotaatiomenetelmällä 55—65 g/m² paperille painettu Suomen Lukiolaisten Liiton jäsenlehti. Normaalin numeron painos on n. 30.000, ja jakelu käsittää jäsenemme, kaikki Suomen lukioiden oppilaskunnat ja jäsenetuliikkeemme. Numeroa 4/94 jaetaan lisäksi lukioille suuria määriä oppilaille jaettavaksi (levikki käsittää käytännössä lähes kaikki oppilaat). Ilmoitushintamme normaalinumeroiden yksiväri-ilmoituksille alla. Numeron 4/94 ilmoitushinnat ovat allaolevat + 50 %.

1/1 sivu (257x370 mm)	13 850,-
1/2 sivu (257x185 mm)	9 430,-
1/4 sivu (185x128 mm)	5 640,-
1/8 sivu (128x 92 mm)	3 270,-
1/16 sivu (64,2x46,2 mm)	1 780,-

lisäväreistä veloitamme 1 000,-/väri/ilmoitus

Imbrobaturin ilmoitusten dead-linet vuonna 1994 oavat seuraavat:

1/94	28.1.	4/94	15. 8
2/94	30.3.	5/94	11.10
3/94	31.6.		7.12.

Oikeudet muutoksiin pidätetään